

Doodad Guitars wordt modieus: DooDad Fashion Electric

“Die vent met het blokjes truitje aan maakt echt goeie gitaren.” Het blokken patroon werkt. Het is herkenbaar en DooDad gitaren krijgen een groeiende reputatie. Een wildvreemde gitarist kwam dit maar even bij onze stand melden.

Ik ga nog een stapje verder door te stellen, dat bedenker Harald Wind een stevige schouderklop verdient. Zijn ideeën voor gitaarvormen mogen weliswaar in ons geheugen gegrift staan, hij voegt onderdelen toe, die je voor dit geld niet verwacht. Door voor een minder populair exemplaar als deze Moderne variant te kiezen, daagt hij met zijn Fashion gitaar de gitarist zelfs uit. ‘Ben je nu echt wel zo’n showmannetje of speel je gitaar alleen maar voor jezelf op zolder?’

Zo’n twaalf jaar geleden kreeg ik een Gibson Moderne in mijn handen geduwd. Een origineel had er ongeveer zo uit moeten zien. Het kwam met moderne PAF’s. Dit was de Vintage klank! PAF’s uit het midden van de negentiger jaren krijgen alleen in negatieve zin mijn haren overeind. Het speelde wel lekker en hing comfortabel om mijn hals, maar het sprak me geen moment aan.

DooDad kijkt ten opzichte van de Gibson uitvoering op een paar punten af. De twee Humbuckers klinken aanzienlijk beter en de D-vormige hals speelt onvermoeibaar. Ted McCarthy zou dit volgens mij liever in zijn versie gezien hebben.

Door HUGHES RUYS.

Anderhalf miljoen minimaal!

Van de drie Korina exemplaren uit het brein van mijnheer Gibson is de Moderne uit 1957 de meest mysterieuze. Er is ooit één erg vage foto met een exemplaar opgedoken. Hierdoor zijn de ongelovigen enigszins overstag gegaan. Delen verzamelaars echter hun mening, dan komen ze toch tot de conclusie, dat de zes exemplaren, die ooit op een Shipping List stonden, nooit zijn gebouwd. Vast staat, dat als er ooit één boven water komt, het een minimaal recordbedrag van 1.5 miljoen haalt. Mocht je hem vinden, dan nog geloof ik, dat onze DooDad vol moderne kennis hem opvreet. Kan ik rustig zeggen, toch!

In oogopslag
DooDad Guitars,
Apeldoorn, Nederland
Model: Fashion
(gebaseerd op een 1957
Korina Moderne)
Ontwerp: Nederland
Bouw: Korea
Prijs: € 599,-
Distributie:
DooDad Guitars
www.doodadguitars.com

Geen liefhebber van mode!

Meteen moet je weten, dat dit niet mijn ding is. Ik heb naast een paar Gibsons ooit een handbouw exemplaar vast mogen houden, maar ook deze maakte minder indruk, dan deze Fashion van DooDad. DooDad heeft het concept van een Korina body en hals vastgehouden. De twee Humbuckers zijn als PAF’s met Alnico 5 magneten uitgerust en de stem-mechaniek komen met beter Grovers overeen. De Gibson elektronica werd door een Master toon met twee volume knoppen vervangen. Tevens werd een moderne Push/Pull schakelaar met de toon regelaar gecombineerd. Het schakelt de twee magneten in iedere Humbucker om naar twee Single-coils. Je mag zeggen, een veelzijdiger uitvoering van het grote voorbeeld. De klanken liggen erg in de buurt van een goeie Les Paul. Vooral het nasale geluid van de gouden rechthoek bij de brug klinkt enerverend en heeft een ongekende compressie, waardoor de tonen gaan ploppen. Het verbetert verder met de 3-standen schakelaar in het midden, maar zorgt wel dat de klank wolliger wordt en tonen gaan ‘smeren’. Ook voor het hals element kies ik voor een minimale toon van dertig procent. Dichtdraaien doet tevens alle noten vloeien.

Op Single-coil akoestisch

Kies je voor de beproefde combinatie van een Les Paul met een Marshall, dan merk je bij vervanging, dat deze Fashion geen andere richting kiest. Ik heb ze naast elkaar gehad en hoor een iets bredere klank uit de Fashion. De Gibson is met vier regelaars gecompliceerder en voegt niets toe, wat deze versie geeft. Daarnaast krijg je nog wel door de Push/Pull schakelaar een mooie variant op P-90 Single-coils. Deze Alnico 5 magneten klinken anders. Doe echter één ding. Draai volume met tien procent op het brucelement terug en gooi toon met 20 procent dicht. Het Single-coil geluid wordt nu heel mooi akoestisch

Na een week

In 1957 was het een vreemd model, maar in 2016 is het niet anders. Hang ‘m om en je valt op. De ongebruikelijke vormen van een Moderne, Explorer en Flying V waren bewust gekozen om de sluimerende Gibson verkopen op te peppen. Als McCarthy toen toch geweten had, wat zich daarna ontwikkelde. Hij heeft het grotendeels nog meegemaakt. De Korina’s zullen nooit het succes van een Les Paul Custom of Standard benaderen, maar voor de liefhebber blijven het de meest bizarre producten waar je de show mee steelt. Gek is, dat van de drie gitaren ik deze vorm het prettigst vind omgehangen en om mee te spelen. DooDad heeft met de Fashion het speelplezier en geluid inspirerend gemaakt. Zo’n honderd jaar geleden riep de heer Moeken, dat een Comet van JIC later als bijzonder gezien zou worden. Hij kreeg gelijk. Hetzelfde durf ik van deze Fashion van DooDad te beweren. In alle facetten een gewaagd experiment, dat het succes verdient. ✓